

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011003
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3121011003.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka, v trestnej veci proti obžalovanej C. O., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom M. XX, prechodne bytom P., J. J. XXX/X, pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., o odvolaniach obžalovanej a prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/77/2021 zo dňa 01. decembra 2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. januára 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovanej C. O. a prokurátora z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „súd prvého stupňa“) sp. zn. 8T/77/2021 zo dňa 01.12.2021, bola obžalovaná C. O. (ďalej len „obžalovaná“) uznaná vinnou zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19.02.2021 v presne nezistenom čase po 16.00 hod v Trenčíne v obchodnom dome MAX na ul. Gen. M. R. Štefánika č. 426 bezprostredne po tom, čo si zadovážila falzifikát 1 ks bankovky nominálnej hodnoty 20 Eur, sériového čísla: UC1366259581 s číslom tlačovej dosky: U013D3 a indikatívom: EUB0020 D00002a, hoci vedela že je falošná, túto v OD MAX Trenčín chcela uviesť do obehu ako pravú tým, že ju chcela rozmeniť najskôr v potravinách COOP Jednota, a následne aj v predajni drogérie 101, kde jej ju však rozmeniť odmietli, pričom uvedená bankovka vykazuje stupeň nebezpečnosti „5“ - nepodarený falzifikát.

Za to bola odsúdená podľa § 270 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 39 ods. 1, § 43 Tr. zák. na ďalší trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti výroku o treste citovaného rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie obžalovaná, ktoré do dňa konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu písomne neodôvodnila.

Proti výroku o treste uvedeného rozsudku podal v zákonnej lehote v neprospech obžalovanej odvolanie aj prokurátor. Uviedol, že trest bol uložený vo výmere, ktorá sa javí ako neprimerane mierna a nezohľadňuje hľadiská ochrany spoločnosti v zmysle generálnej a individuálnej prevencie. Okrem toho, že falšovanú bankovku obžalovaná chcela uviesť do obehu nie v jednej, ale hneď v dvoch prevádzkach maloobchodu, pred spáchaním uvedeného skutku bola spolu trikrát súdne trestaná a už sa priamo podrobila výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Skutok navyše spáchala v

priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, veľmi krátko po prepustení na slobodu. Z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne také okolnosti, ktoré by v jej prípade odôvodňovali postup súdu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., teda zníženie výmery trestu odňatia slobody v rámci celkom výnimočného inštitútu mimoriadneho zníženia trestu až v takom rozsiahlom meradle, ako k tomu v tejto veci bolo zo strany súdu pristúpené. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste uloženom obžalovanej a podľa § 322 ods. 3 Tr. por., aby sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanej uloží podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho krajského súdu, vykonanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovanej, prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu navrhol rozhodnúť spôsobom uvedeným v závere odvolania prokurátora okresnej prokuratúry, teda napadnutý rozsudok zrušiť vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a obžalovanej uložiť trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovanej podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o vine, po splnení zvyšných obligatórnych zákonných podmienok uznal obžalovanú vinnou zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., pretože táto svojím konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku naplnila všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku nezistil chyby odvolaniami nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaných odvolaní obžalovanej a prokurátora v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o uloženom treste odňatia slobody a v nadväznosti na to i výrok o spôsobe výkonu tohto trestu a dospel k záveru, že odvolania obžalovanej a prokurátora (v neprospech obžalovanej) nie sú dôvodné.

Súd prvého stupňa správne obžalovanej priznal existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznala sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala) i podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bola už za trestný čin odsúdená), čo ho následne pri skúmaní zákonných podmienok ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. viedlo k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody s tým skutkovým a právnym záverom, že obžalovanú odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd pri interpretácii hmotnoprávneho odklonu zo strany súdu prvého stupňa, ktorým je mimoriadne zníženie trestu vo vzťahu k trestu odňatia slobody s následnou aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., nevzhliadol pochybenie. K uvedenému dodáva, že v preskúmvanej veci toto ustanovenie spĺňa kritériá opodstatnenosti, zákonnosti, primeranosti, ale aj spravodlivosti v situácii, pokiaľ je po skutkovej i právnej stránke nepochybne ustálené, že použitie upraveného rozpätia trestnej sadzby (7 rokov až 9 rokov), pre zníženie hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Tr. zák. vo vzťahu k ustanoveniu § 270 ods. 2 Tr. zák.), je vzhľadom na okolnosti prípadu alebo na pomery obžalovanej neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Pri skúmaní okolností prípadu odvolací súd zistil, že obžalovaná je trestne stíhaná pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov v rámci kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto zločinu (§ 270 ods. 2 Tr. zák.), ku ktorému sa súčasne priznala tým, že urobila

vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa. Pri určení výmery trestu odňatia slobody je však nevyhnutné zohľadniť charakter uvedeného zločinu premietnutý do skutkovej vety výroku o vine napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. V tomto smere je nepochybné, že obžalovaná sa trestnej činnosti dopustila v dôsledku toho, že falšované peniaze (nepodarený falzifikát bankovky s nominálnou hodnotou 20 eur) sa snažila dať do obehu ako pravé, ktoré jej však v dvoch obchodoch odmietli rozmeniť. Nízka kvalita tohto falzifikátu bankovky, v dôsledku čoho bola značne znížená možnosť obžalovanej uviesť ju do obehu ako pravú, podľa názoru odvolacieho súdu sama o sebe napĺňa zákonné kritérium, podľa ktorého by aj použitie samotnej spodnej hranice trestnej sadzby odňatia slobody vo vzťahu k obžalovanej, bolo neprímerane prísne. Napriek tomu, že sú naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty uvedeného zločinu, takýto spôsob jeho spáchania obžalovanou preukázateľne vybočuje z rámca obvyklých prípadov (skutkov), v ktorých sa páchatelia úmyselne snažia uviesť do obehu falšované peniaze nielen s vyššou nominálnou hodnotou, ale aj s podstatne vyššou kvalitou, čo evidentne spôsobuje vyššie riziko ich uvedenia do obehu a tým aj vyššiu nebezpečnosť takýchto zločinov.

Odvolací súd s prihliadnutím na túto skutočnosť mal za to, že sú splnené zákonné podmienky na to, aby bol obžalovanej mimoriadne znížený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby (7 rokov) tak, ako to realizoval súd prvého stupňa. Napriek tomu, že obžalovaná bola v minulosti súdne trestaná (na čo tiež súd prvého stupňa správne poukázal) a bola i vo výkone trestu odňatia slobody, svojou povahou išlo o trestné činy iného charakteru ako v preskúmvanej veci. Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky zo strany súdu prvého stupňa preto zodpovedá platnej právnej úprave (§ 39 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák.), ako aj všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák., pričom zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce okolnosti a priťažujúcu okolnosť, pomery obžalovanej a možnosti jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovanej spoločnosťou. Zaradenie obžalovanej na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je v súlade so zákonom, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin. Odvolací súd v tomto smere s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovanej nezhliadol dôvod pre jej zaradenie do ústavu na výkon trestu iného (minimálneho) stupňa stráženia.

Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce zrušenie alebo zmenu napadnutého výroku o treste odňatia slobody, pričom s odôvodnením uloženého trestu v rozsudku súdu prvého stupňa sa v plnej miere stotožnil. Z týchto dôvodov odvolania obžalovanej a prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ich podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.